

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob
 nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj,
 a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. —
 Naročnina znaša: v Ljubljani v uprav-
 ništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem
 na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—,
 polletno K 9.—, četrletno K 4.50, mesečno
 K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnništvo je v Miklošičevi
 ulici št. 8. Dopolni se pošiljajo uredništvu,
 naročnina pa upravništvu. Ne frankirana
 pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne
 vračajo. Za oglase se plača po dolo-
 čenem ceniku. Lastnik in glavni urednik
 Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč.
 : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Jubilej kneza Nikole.

Črnogorski knez Nikola se pripravljala na svečano proslavo petdesetletnice svojega vladanja. Avgusta meseca tega leta bo ta proslava in na Cetinju, kakor tudi v celi Crni Gori se delajo velike priprave za ta znamenit dogodek — za osebo kneza Nikole.

Da, jubilej je znamenit samo za kneza Nikolo osebno in za njegove sorodnike in samo knez se bo na dan svojega jubileja resnično radoval, da je toliko let vladal malo svojo državo kot neomejeni gospodar življenja in imetja svojih podanikov in — skladal v svoje velike blagajne milijon za milijonom. Preganjanje in izsesavanje svojih podanikov, pumpanje v velikem stilu in plodonosno nalaganje na ta način zbranih milijonov — to je bilo vse delo kneza Nikole v poslednjih desetletjih in to „delo“ karakterizira vladanje kneza Nikole v poslednjih desetletjih.

Nekdaj je bil pa knez Nikola popularen — bil je celo pesnik. Ali lakomnost ga je premagala in radi denarja je postal tak, da jugoslovanski zgodovinarji ne bodo mogli ničesar dobrega napisati o njemu, ker njegova dobra dela izginevajo pred njegovimi zločini, — kri njegovih podanikov, ki je bila po njegovi volji prelita, je zakrila vse ono, kar je knez Nikola svoj čas dobrega storil.

Žalosten jubilej. To ni jubilej človeka, o čegar blagoslovljenem delovanju se bodo poznali sledovi še stoletja, ali vsaj desetletja, nego jubilej tirana, ki je ubijal in zapiral v temne ječe najboljše sinove svoje države, a največje zločince vzel za svoje prve svetovalce, ker samo taki ljudje so mogli izvrševati vse njegove krvave ukaze.

Žalosten bo tvoj jubilej, kneže Nikola! Tvoje kreature te bodo slavile in deklamirale o velikih vrlinah in zaslugah Tvojega kraljevega Visočanstva, a v temnih in globokih ječah bodo preklinjale tvoje žrtve vseh petdeset let tvojega vladanja in še ona leta, ki jih preživeš po svojem jubileju. Ti se boš gostil v svojem razkošnem dvorcu, a tvoji uradniki bodo istočasno pisali hrabrim, plemenitim, ali sestraničnim orlom črnogorskim — potne liste za Ameriko...

Sicer ima pa Nikola še vedno nekaj vsmiljenja s svojimi podaniki. Evo, določil je, da dobijo njegovi vojaki na dan jubileja dvojno plačo. Ni to mala reč, ker to bo morebiti zneslo cel tisoč perperjev (kron) in tudi ako znese ta miloščina samo 200 do 300 kron (ker Nikola nima mnogo aktivnih vojakov), je to velika svota za takega reveža kot je knez in gospodar Črne Gore in Brd! Sicer pa gre jubilar Nikola v svoji veliki vsmiljenosti še dalje in je določil, da njegove žrtve ki že leta ležijo okovane v težke verige v ječi v Podgorici, na dan nje-

govega jubileja ne bodo nosile verig in da se bodo smele celo sprehajati po dvorišču jetnišnice!

In z raznimi kolajnami bodo tudi odlikovani mnogi in mnogi Črnogorci, a vohun Nastič dobi gotovo najvišje odlikovanje, ki ga more dati knez Nikola svojim hlapcem.

Vohun Nastič bi moral sedeti pri svečani pojedini na desni strani kneza Nikole in potem bi dobila proslava knaževga jubileja svoj pravi sijaj in svojo pravo — karakteristiko. Ako knez Nikola ne poskrbi da se to zgodi, stori veliko krivico svojem prijatelju, ki mu je pomagal vreči v ječo najboljše sinove Črne Gore, ki se jih je hotel knez Nikola na vsak način iznebiti in to bi bila od knezeve strani grda nehvaležnost. Vsaj napram nemu človeku naj se pokaže Nikola hvaležnega vsaj napram vohunu Nastiču in jugoslovanski zgodovinar omeni pohvalno vsaj ta njegov čin...

Po jubileju prof. T. G. Masaryka.

(Konec.)

Posebno lep članek je napisal znani hrvatski pisatelj dr. Vladimir Jelovšek svojemu profesorju v „Pokretu“.

Bil nam je razodetje. Odkril nam je nov svet. In do poslednjega diha našega ostane v naših srcih: največji Slovan, najboljši učitelj in najčistejši človek.

Delajte! Ta beseda se je glasila iz njegovih ust čisto drugače nego smo bili navajeni doma. Nikoli nam niso doma rekli: delajte, delajte od jutra do noči, delajte neutrudno, vztrajno. Rekli so pa: navdušite se, prisegajte na programe in — ubogajte!

Videli smo pa še več: kako delati. A kar je največ, videli smo svetel vzor, kako se dela, kako se more in mora delati.

In pojmi smo: drobno, težko, vedno, premišljeno delo — tu je junaštvo moderne dobe, tu temelj vse bodočnosti in samostojnosti malega naroda.

Pred nami je stal velik vzor, ki je vztrajno stopal po tej poti dela in on nas je predobil, podjarmil. Za vse življenje. Čutili smo, da k nam govori naš človek. Masaryk nam je bil vzor najboljšega modernega Slovana.

Pokazal je sveto, da zamore slovanska narav moštvijski pojmiti vso zapadno kulturo in vendar ostati čisto slovanska. Ustvaril je tip modernega Slovana.

Filozof in politik ob enem, človek svetla in vzoren oče, velik govornik, izvrsten „Sokol“, imeniten pedagog in dober strelec, pisatelj uvodnikov v svetovne liste in provincialnih poročil v svoj dnevnik, kandidat za predsednika posl. zbornice in varuh nezakonskega otroka svoje služkinje... Iz-

polnil je ideal modernega človeka: harmoniziral je vsa nasprotja.

In mi mladi smo srečni, da se moremo šteti med one ki so ga spoznali in ki je nanje vplival njegov veliki duh — duh največjega Slovana, najboljšega učitelja in kar je najglavnejše: najčistejšega človeka.

Navedel sem najznačilnejša mesta iz Jelovškovega članka, ker veljajo tudi za nas, ker so govornjena iz srca tudi tisti naši mladinci, ki se je pod Masarykovim vplivom izobraževala v Pragi. Par najserioznijših ljudi mlade generacije je iz njegove šole: prof. dr. Lončar, dr. A. Dermota; znana poslanica slov. mladini „Kaj hočemo“ in ves krog „Naših zapiskov“ imajo svoj pravi pri prof. Masaryku.

Tudi mi imamo rešiti isti problem malega naroda, kakor bratje Čehi. Kakor tvorijo oni samo vsled svoje visoke kulture, v kateri presegajo avstr. Nemce, trd oreh, ki ga Pangermanstvo nikoli ne bo moglo zdrobiti, tako naj bi bili tudi mi Slovenci trden jez proti nemškemu navalu proti Adriji.

Prazno besedičenje in navduševanje pri polnih kozarcih nas ne reši, le kultura nas reši; kulturno visokostojeciga in ob enem narodno zavednega naroda ne bo mogoče izbrisati iz površja zemlje, kakor si to Pangermani domišljajo. Slovenska mladina, glej tvoj vzor! Koncentracija moči. Z notranjo silo! Z izobrazbo in napredkom! Kulturna politika! To so Masarykova gesla. In hoc signo vinces. Le v tam znamenju zmaga tudi naš mali slovenski narod.

Splošni pregled.

Akcija bivšega ministra Kristoffy-ja.

Bivši notranji minister, tajni svetnik Kristoffy hoče pričeti, kakor poroča „Neue Pester Journal“ veliko akcijo v interesu upejljave splošne, jednake in tajne volilne pravice. Tekom aprila bo imel v Aradu govor, v katerem bo ostrejšje nastopil proti grofu Stefanu Tiszi.

Nova politična stranka na Ogrskem.

Število parlamentarnih strank se zopet pomnoži za eno številko. V plakativnem pozivu se v Budimpešti naznanja ustanovitev krščanske neodvisne stranke na programu osemindesetstovcev. V oklicu stoji: Mi, kot ogrski kristjani smo razvili zastavo neodvisnosti in stranke osemindesetstovcev, smo pa izpustili atribut „socijalna“, ker danes že vsaka stranka deluje pod tem imenom in ne smatra socijalizma za smoter, ampak za sredstvo.

Nova vojaška politična zveza na Grškem

Komaj se je razpustila vojaška liga, že hočejo nižji častniki nadaljevati nadziranje sedanje vlade in sicer s pomočjo parlamentarne zveze, kateri naj bi načeljeval odbor iz meščanskih političnih osebnosti in častnikov.

Odpoklicanje grških poslanikov.

Kakor poročajo iz Aten, je zunanji minister naprosil grške poslanike naznaniti svojim dvorom svoje odpoklice in vrniti se v Atene.

Dunajsko župansko vprašanje.

V krogih občinskih svetnikov dunajskih se je razširila vest, da je imel nadvojvoda Fran Ferdinand s trgovskim ministrom dr. Weiskirchnerjem važen pogovor o splošni politični situaciji. V pogovoru je o spremembi vlade, vsled česar bi nastala konjunktura, v kateri bi bil dr. Weiskirchner poklican na čelo vlade, se je baje to konstatiralo kot neutemeljeno, nasprotno pa ima dr. Weiskirchner glede dunajskega županskega vprašanja popolnoma proste roke. Če bi bilo v interesu stranke, da postane dr. Weiskirchner takoj dunajski župan, lahko kot minister takoj odstopi in ker se to v strankinih krogih simpatično pozdravlja, se lahko zgodi, da dr. Weiskirchner še ta mesec poda svojo demisijo.

Dnevne vesti.

Od uredništva. V včerajšnji številko „Jutra“ se je vrnila pomotoma beležka „Frakarjem — moralistom na ušesa“. Beležko je napisal zunanji sotrudičnik, kate-rega rokopiše glavni urednik skrbno pregleduje, ali včeraj je ta beležka slučajno prišla med že pregledane rokopiše, predno jo je že glavni urednik prečital, ker ako bi jo prečital, je gotovo ne bi pustil v list. V beležki se namreč trdi, da je roman Fr. Govekarjev „V krvi“ — pornografski. Kdor je ta roman prečital, prizna gotovo, da tukaj ne more biti govora o kaki pornografiji. — Mi sploh ne maramo take vrste polemike, četudi bi one bile opravičene, posebno pa ako so, kot v konkretnem slučaju, popolnoma neopravičene. Opozarjamo na to naše zunanje sotrudičnike.

Telovadno društvo Sokol II. v Ljubljani opozarja ponovno vse svoje člane in prijatelje sokolstva, torej vse narodno čuteče Slovence iz Ljubljane in okolice, da priredi, kakor že naznanjeno v nedeljo zvečer to je 3. t. m. velik zabavni večer z raznovrstnim sporedom v Mestnem domu. Ker je čisti dobiček tega zabavnega večera namenjen skladu za celjski zlet, nadejamo se, da bo vse napredno občinstvo izkazalo z obiskom svoje simpatije temu mlademu razvijajočemu se društvu. Na svidenje torej v Mestnem domu. Na zdar!

LISTEK.

FEDOR GRADIŠNIK.

Zmaga.

(Dalje.)

„O, mati, dolgo že opazujem, da me hočeš spraviti na napačna pota in ravno to je, kar me najbolj boli!“

Matilda je stopila zopet k oknu in bobnala po mokrih šipah.

„Glej, mama,“ je povzela po kratki pavzi popolnoma mirno, „ko sem bila še v operni šoli, sem si časih mislila, kako brezskrbno in lepo se bo živelo, ko dobim enkrat angažma, ko bom dobivala plačo svojih 400 kron in še več mesečno! Ha, zdelo se mi je tako mnogo 400 kron plače! In danes? Da sem perica ali šivilja s 30 kronami mesečno, pa bi mi več ostalo kot sedaj!“

„Pa zakaj se druge ne pritožujejo, zakaj pa druge izhajajo?“ je vprašala mati.

Matilda se je obrnila in z otožnim smehljajem krog rožnatih ustnic je dejala: „Mama, vidiš, ti že zopet začeneš! Saj dobro veš, zakaj se drugim ni treba pritoževati! Ker jim kupujejo toalete, ki požro dvojno mesečno plačo, njih kavalirji in častilci:“

„Saj to je ravno! Ti si jih moraš pa sama!“ Jezno in očitajoče je izpregovorila mati te besede.

„Da, mati, jaz si kupujem vse sama in bom to tudi vedno storila!“

„Toda glej, ljuba moja,“ je pričel zopet mati, „to ne bo šlo dolgo tako naprej! Kako si moreš kupovati s svojimi 400 kronami vsak mesec po pet ali šest novih toalet ter poleg tega preživljati še sebe in mene? Stvar je pač enkrat taka, da gledališka igralka ne more živeti samo od svoje plače.“

Po teh besedah je mati vstala, stopila k mizi in pripravila samovar. Matilda je stala ob oknu in gledala za materjo, ki je nervozna, s stresajočimi se rokami pripravljala čaj...

Bilo je krasno dekle, ta Matilda!

Polni, lepo oblikovani udje so se slikovito črtali skozi tanko, svilenno spalno suknjo, mladostne grudi so se razburjeno dvigale in velike, črne oči so bleščale kot dvojne žarečih demantov...

Ni čuda, da je bilo celo mesto zaljubljeno v njo, pričeniš s črevljarskim učenčcem na zadnji galeriji in dijakom na stojšču pa do častnikov v parterju in bankirjev v ložah... Vsakdo jo je občudoval na odru, vsakdo jo je želel videti na cesti...

Toda ona je bila vsem nedostopna. In to je bilo, kar je mlade zaljubljenč! še bolj dražilo!

Na ulici ni bila skoraj nikdar sama, vedno jo je spremljevala njena mati... Tej sicer to ni bilo prav nič všeč, a Matilda drugače ni hotela iz sobe. Celo k skušnjam in od skušenj jo je morala spremljati mati...

Kolegi in kolegije so jo pogledovali z zaničljivim smehljajem, češ, kako samostojna da je...

„Smešno!“ jim je odgovarjala Matilda...

„Kdo je samostojnejši, jaz ali vi, ki ste sužnji žepov svojih kavalirjev, pač ni težko uganiti! Jaz živim od svojega poklica vas preživlja vaše telo!“

Da se s takimi govori pri svojih kolegijah ni prikupila je pač umevno. In šikanirale so jo v resnici kolikor so mogle. Hujskale so zoper njo pri občinstvu, pri ravnateljstvu, pri časopisju... A mlada idealistinja se jih ni ustrašila... Bila je popolnoma prepričana o pravilnosti svojega nastopa in hodila je smelo svojo pot naprej...

Poznala je gledališko življenje do zadnje podrobnosti, vedela je za intimnosti vseh svojih kolegij in zagnusilo se ji je to življenje do dna njene plemenite duše...

„Lepo je, če je žena vdana z vsemi svojimi čuvstvi možu, ki ga ljubi, a zaničevanja je vredna ženska, ki objema in poljublja moške brez ozira na kakšno duševno nagnjenje, ki poljublja vsakega, če ji ta poljube — plača!“

O tem je večkrat razmišljevala in o takih prilikah bi bila pljunila v obraz svojim koleginjam, ki so ji očitale nesamostojnost...

Toda prišli so zopet trenutki, ko je čutila do teh bitij neizmerno sočutje in usmiljenje, ko je videla v njih nesrečne sužnje svojega poklica in takrat bi se jim bila vrgla okrog vratu in se razjokala nad njih nesrečo...

„One same bi bile morda najboljše, najplemenitejše žene,“ si je dejala, „a razmere njihov stan sužnje iz njih to, kar so. Imele niso dovolj moči, bile so preslabe in nastopile so pot, katero sedaj hodijo...“

Časih pa jo je obliła čudna misel.

„Morda so bile pa v mojih letih ravno takih misli, morda so imele najboljšo voljo in premagala jih je beda... kaj... kaj... če bom nekoč tudi jaz...“

Dalje se ni upala razmišljati... Ni si mogla predstavljati, da bi se tudi ona nekoč prodajala, kot se prodajajo njene kolegije... Ne, ne, to ni mogoče... Vse se doseže, če človek hoče, le trdne, železne volje je treba in zmaga je tem lepša!

Le mati, mati!

Da mora biti ona takšna! Pahni! ljo hoče v propad, le da bi brezskrbnejše živela!

(Konec.)

Maša zadušnica za pokojnega pesnika Antona Medveda se bo brala v torek 5. aprila, ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani.

Apel v poslednjem trenutku. Pred kratkem je „Jutro“ priobčilo članek, v katerem poziva slovenske merodajne činitelje, da postavijo našemu mecenu Karolu Kotniku spomenik s tem, da kupijo pivovarno na Vrhniki in jo rešijo tako našemu narodu iz rok oholega Nemca. Po stari slovenski navadi se seveda za ta naš poziv ni brigala nobena živa duša, ostal je na papirju. Čez par tednov pa bodo vpili in kričali, kakor besne hijene, klerikalci nad liberalci in ti zopet nad klerikalci, narodnih izdajalcev bo kar deževalo, drug drugega bodo skušali prekositi v zmerjanju in blatenju in kdor bo vrgel največji kamen, ta bo zmagalet v tej papirnati vojski. — „Jutro“ stori kot od obeh strank popolnoma neodvisen dnevnik svojo dolžnost ako pravočasno opozori na to stvar. Že enkrat smo povzdignili svoj glas — ostal je glas vpjiočega v puščavi!... Ker pa nam ni vseeno, če gospodarijo na Vrhniki, kjer doslej Nemci še nimajo nobene postojanke, v tamkajšnji pivovarni tujci, če dobe v svoje kremplje važno industrijsko podjetje in s tem zajedno tudi delavstvo, ki je zaposleno pri tej pivovarni, **zato v poslednjem trenutku še enkrat apeliramo na ono slovensko javnost, ki ima še trohico ljubezni do svojega naroda v srcu in ne le na jeziku.** Če hočete, da ostane edina slovenska pivovarna še naša last, tedaj se dvignite iz mrtvila in storite takoj svojo dolžnost! Samo do 6. tm. je še čas, če se do takrat ne oglasi slovenski kupec, jo prevzamejo s tistim dnevom Nemci. Če vam je narodnost v resnici sveta stvar in ne le lepodoneča in publika fraza, potem veste, kaj vam je storiti! — Mi smo storili svojo dolžnost, več ne moremo, če pa naš apel ostane tudi tokrat brezuspešen, potem — — — no, potem bo jasno za vsakega, da imajo naši magnati narodnost samo — na jeziku.

Velikodušen dar. Ljubljanski župan g. Ivan Hribar je daroval g. Ignacu Francu ob priliki njegove 60letnice in 30 letnega službovanja pri isti tvrdki velikodušen dar v znesku 60 kron. Srčna hvala velikodušnemu dobrotniku!

Vojaška dela. Že parkrat se je protestiralo proti dejstvu, da se uporabljajo vojaki ljubljanske garnizije za razna dela pri privatnih osebah. Vsi protesti niso pomagali ničesar, kajti te dni so v „Novi ulici“ zopet delali vojaki 27. pešpolka, ki so postavljali na nekem vrtu paviljon. Prvič ne služijo vojaki zato, da opravljajo razna dela privatnim osebam, drugič je pa tako postopanje kaj umazana konkurenca domačim obrtnikom. Skrajni čas je, da se enkrat za vselej naredi konec takim stvarim.

Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca marca 1910 je vložilo 1474 strank K 809.959-80, 1440 strank pa dvignilo K 780.093-28. Stanje vlog koncem meseca marca 1910 K 38.069.128-55. Stanje vložnih knjižic 27.838. V prvem četrtletju 1910 dovolilo se je 307 prošnjikom hipoteknih in občinskih posojil za K 930.750, odklonile pa so se radi nezadostnega pokritja štiri prošnje za K 29.600.

Iz slovenskih krajev.

Jeseniške novice.

Tudi polž bi prišel na Golovec prej kot bi rešila naša slavna vlada kak rekurz. Jeseniški diletantje so vložili rekurz proti odloku radovljiškega okrajnega glavarstva, ker se jim je zabranilo vpriporiti dramo „Mladost“, že pred dvema mesecema, a komodni gospodje v palači na

Mali listek.

Književnost, gledališče, umetnost. Komorni večer.

V petek zvečer se je poslavljajal iz Ljubljane i ljubljanskega občinstva mož, ki je bil še popolnoma neznan; ali ko je dvignil prvič pred novo sestavljenim orkestrom „Slovenske filharmonije“ svojo taktiko, takrat smo spoznali, da gledamo pred seboj umetnika, ki je skušal zavesti v naše klavirne glasbene razmere nov, moderen duh prednašanja in interpretacije... Trudil se je bil njegov trud, slabo plačano njegovo delo... Ljubljansko občinstvo ni moglo razumeti dela moža, ki je vedno iskal le umetnosti... Vršili so se simfonični koncerti, proizvajala največja dela glasbene literature, a mi smo se bolj zabavali ob taktih raznih maršov in sentimentalnih melodijah vodenih operet... In umetnik si je iskal novega torišča svojemu delu; stopil je pred dirigentski pult slovenskega gledališča...

In kdo je kriv, da umetnik ni našel onega razumevanja, ki ga je vselej in s pravico zaslužil?

Odgovor je lahak in kratek! Naše občinstvo, ki se brani vsakega duševnega užitka, ki se boji umetnosti, prenašanja

Bleiweisovi cesti so gotovo z delom preobloženi, da v tolikem času ne rešijo rekurza.

V zadnjem hipu so nastale take zapreke, da ni mogoče v ponedeljek igrati veseloigro „Zmešnjava nad zmešnjavami“, ki se je morala preložiti na poznejši čas.

Drugod in pri nas. Slučajno nam je prišla v roke brošura „Deutsche und deutschfreundliche Gaststätten“, unentgeltlich zu beziehen durch die Buchhandlung Joh. Heyn in Klagenfurt. Pri nas v slovenskem jeziku, samo s premenjenimi imeni tiskana taka brošura bi bila stokrat zaplenjena, ker imenovana nemška brošura poziva naravnost na bojko, saj stoji n. pr. na strani 15. pod naslovom: „Zu meiden“: „Hotel, -Restaurant u. Café Balkan (Eigentum einer slovenischen Gesellschaft, enthält das Narodni dom etc.)“. Ta knjižica je tudi po Gorenjskem razširjena v mnogih iztisih tudi po Gorenjskem, ali bistro oko našega državnega pravika tega ne vidi, ker mora preveč paziti na „Jutro“. Sicer pa prihodnjič več o tem.

Tik-tak.

Skrivnostni umor na Begunjsici.

Pred c. kr. deželnim sodiščem v Ljubljani se je vršila včeraj kriminalna razprava, v kateri je slovenski odvetnik dr. Krisper kot zagovornik nemškega lovca sam se izjavil: „Ta slučaj je tako gorostasen, kakor ga še nisem kmalo doživel v svoji praksi.“ In je res še bolj gorostasen ne malo tudi zaradi tega, ker ga je ravno slovenski odvetnik dr. Krisper tako označil. O celem tem grozopolnem slučaju se bo dalo še govoriti. Tu se omejimo le na suho poročilo o razpravi:

Sodni dvor: dvorni svetnik Pajk, svetniki: Einspieler, Kobler, Luschan, zapisnikar dr. Krmavner, državno pravdnštvo zastopa dr. Neuperger, zagovornštvo pa kakor že rečeno dr. Krisper. Izvedenca dr. Plečnik in dr. Schuster. Dvorana je polna poslušalcev, največ iz boljših krogov. Grozodejstva obtoženi Bornov lovec Pavel Eisenpass se pred začetkom razprave sprehaja v spremstvu svojega tovariša Štefela pred razpravno dvorano. Kmalu po določenih 9. uri se prične razprava.

Prečita se obtožnica, ki postane eden najznamenitejših aktov v zgodovini naše justice.

Iz obtožnice posnemamo:

Pavel Eisenpass, rodom zg. Štajerc, star 40 let, Bornov lovec nastavljen pri sv. Anji. Na večer dne 24. septembra je prišel obtoženec v spremstvu tovariša Štefela na Prevalje pod vrh Begunjsice. Tu zapazita na na vrhu štiri moške, dva izmed njih s puškami. Lovca sta smatrala te štiri za divje lovice. Posvetujeta se, kaj storiti. Ker pa je bilo že pozno, sta sklenila, da zasledovanje opustita. Drugi dan se napoti Eisenpass sam zopet na ta kraj. Na neki skali pod Velikim Vrhom zapazi dva moška mirno sedeti. Spoznal jih je kot dva onih štirih, ki jih je že predvečer opazil. Imel ju je za divja lovca in sklenil je ju zaslediti. Sklonil se je k tlom ter se s svojim psom previdno plazil v bližino nič hudega slutečih obeh na skali slovečih mož. Ko je prišel 150 korakov v razdaljo — tako namreč pravi Eisenpass — se je njegov pes zapletel v vrvo ob puški ter na ta način pravzaprav pes izprožil puško, oziroma prvi strel. Ob drugi priliki pa Eisenpass ravno ta slučaj drugače opisuje, in sicer veliko bolj verjetno. Pravi namreč, da je hotel oba dozdevna divja lovca le ostrašiti, zato pa je tudi namenoma ustrelil visoko v zrak, in sicer je meril v razdalji, ki

je ločila oba dozdevna divja lovca. Ko je prvi strel padel, sta oba skočila pokonci ter zbežala ob vrhu naprej. A za prvim strelom padetako tudi drugi strel. Pri tem je eden obeh begunov — in to je bil nesrečni Rožič — se prekucnil ter strmoglavil po tratinah v strmo padajočo kadunjasto kotanjo. Njegov tovariš — to je bil pravnik Šink, ga je videl, ko se je prekucnil, a ker ga je spodaj se nahajajoči lovec Eisenpass tudi po tem drugim strelu zasledoval, se ni mogel brigati za usodo tovariša, ampak misliti je moral na svojo lastno varnost. Ko je Eisenpass še enkrat pomeril na Šinka, je ta zbežal čez pečevje po Begunjsici preko Zelenice dolj proti koči.

Glede g. Šinka več ne drugem mestu. Tu le mimogrede omenjamo, da je Šink o tej stvari sicer govoril napram svojemu tovarišu g. Kremenšku in neki drugi priči, da je bil sicer prepričan o žrtvi Rožiča, da pa je z gotovostjo računal, da se bo Eisenpass tudi pobrigal za nadaljnjo usodo svoje žrtve; zato je pustil ves dogodek takorekoč svoji usodi.

Eisenpass pa se za padlega Rožiča ni prav nič več brigal, ampak ko je videl, da Šinka ne more dobiti na strel, je popolnoma mirno, kakor bise ne bilo nič zgodilo, odšel domov, pa je do prihodnjega mesečnega raporta lepo molčal o celi stvari. Nedvomno je, da je bil Rožič žrtev drugega strela, torej niti to ne pride v poštev, če je bil prvi strel res le „Schreckschuß“ ali celo le nesrečni slučaj, ki ga je pes zakrivil. Nastane le vprašanje, ali je Eisenpass storil svoje dejanje iz sovražnega namena. Obtožnica pravi, da Eisenpass ni streljal iz sovražnega namena(?). Obtožnica nudi obdolženca jako ugodno sprčevalo o njegovem vedenju. Vendar pa obtožnica ob zaključku izrecno naglašja, da se Eisenpassa mora odgovornega storiti za smrt nesrečnega Rožiča. („Er muß für den Tod verantwortlich gemacht werden.“)

Zasliši se obtoženi Pavel Eisenpass.

On izrecno povdarja, da ni imel slabega namena, da je sicer streljal, a le za strašilo. (?) Izpove dalje v smislu obtožbe, ter potrdi, da je na predvečer v družbi svojega tovariša Štefela slišal strele ob vrhu Begunjsice, zapazil tudi 4 moške osebe, katere je smatral kot divje lovice, zaščil jih je na meji njegovega gospodarja in Žerovniški strani v bližini Vilfanove koče. Potrjuje tudi, da je drugi dan sam šel zasledovat te „divje lovice“. Dobil je le dva izmed nju ob neki skali. Po mačje se je priplazil do njune bližine, v razdalji 150 korakov pa je hitro izstrelil prvi „Schreckschuß“ pri tem pa si je mislil: „Geschehen kann eh nichts“ (Zgoditi se tako nič ne more). Potrjuje tudi zgoraj omenjeni prizor glede drugega strela in da je videl Rožiča, kako se je ta prekucnil v kotanjo, med tem ko je Šink srečno odnesel pete.

Predsednik Pajk mu hoče brzkone pomagati, pa ga vpraša: „Sie waren ja auch aufgeregt“ (Vsaj Vi ste bili tudi razburjeni). Obtoženec pa na splošno začudenje odgovori: „Nein, ich war gar nicht aufgeregt!“ (Ne, jaz nisem bil prav nič razburjen.) Pojasni še, da je celo dejanje s popolno mirnostjo vpriporil. — Nato se preiskuje klobuk nesrečnega Rožiča. Ne more se dognati, je li bil prestreljen. Eisenpass še konstatuje, da Rožič takrat ni imel puške pri sebi, pač pa Šink. Predsednik poizveduje, ako je Eisenpass po strelu kaj videl Rožiča ležati v kotanji. Obtoženec pravi, da ne. Na vprašanje: Ali je Eisenpass kaj pozval dozdevna divja lovca, ta odgovori, da ne, pač pa se mu zdi, da mu je Šink zaklical: „Nicht schießen, nicht schießen!“

Zagovornik dr. Krisper vpraša, je li obtoženec ta čas kaj slišal streljati.

Obtoženec odgovori: Nisem, le predvečer.

Kako se zasleduje divji lovec?

Na vprašanje dr. Krisperja, glede dolžnosti lovca v zasledovanju divjih lovcov.

Obtoženec pripoveduje: Lovci se mora skrivaj priplaziti v bližino, potem ga zgrabiti; če to ne more, pa izstreliti takozvani „Schreckschuß“. Nato popisuje obtoženec svoje življenje. Je kmečki sin, služi od svojega 26. leta naprej kot lovec; pri Bornu je še le od leta 1908.

Kako so našli Rožiča?

Prečita se zapisnik o najdbi popolnoma nagnjitega trupla Rožiča. Komisijski ogled se je vršil dne 28. novembra 1909, torej 2 meseca po umoru. Truplo je bilo brez glave, polno črvov. Klobuk blizu trupla, tako tudi ura z verižico. Ura je kazala 5. uro 10 min.

Kam je prešla glava?

Tega komisija ni mogla dognati. Pač pa so gospodje kot skorej nedvomno dognali,

kako je glava izginita?

Gospodje, med njimi v prvi vrsti seveda zagovornik, kar pa je bolj čudno tudi

izvedenec dr. Schuster, in kar je še najbolj čudno, državni pravdnik sam, so mnjenja, da je glava pri vratu segnila, in nato ali zdrčala dol po strmeh žlebu, ali pa jo je kaka zver požrla. (?)

Radi pomanjkanja prostora priobčimo konec v jutrnji številki.

Danes priobčujemo le še

Razsodbo:

V imenu Njegovega Veličanstva! se Pavel Eisenpass obsodi po § 431 — radi prestopka varnosti življenja ter se kaznuje na 14 dni zapora.

Razne vesti.

Roman operne pevke. Nedavno je v Parizu gostovala grofica Margareta Kasini kot Elza v Lohengrinu in Julija v Romeo in Julija. To gostovanje, ki je obenem bil tudi njen debi, je pobudil veliko senzacijo, ker je vsa njena oseba zavita v skrajno tajinstvenost. Kot javlja „New-York American“, diplomatski krogi v Washingtonu še danes ne vedo, kdo je ta dama, v kakem razmerju je stala z grofom Kasinijem, ki je bil takrat, ko se je imenovala grofica pojavila v Ameriki tajnik ruskega poslanstva v Washingtonu, ki jo je uvedel v društvo kot svojo nečakinjo. Kljub svoji lepoti in osebnim prijaznosti si ni mogla pridobiti simpatij diplomatskega zbora. Njena situacija se je pobiljšala šele tedaj, ko se je sprijaznila s hčerko bivšega predsednika „Združenih držav“ Alice Roosevelt. Pozneje je grof Kasini objavil, da je adoptiral svojo nečakinjo, ki ji je med tem tudi ruski car poklonil dostojanstvo grofice. Ljudje so pa bili sami neverjetni Tomaži in so nič kaj zaupljivo poslušali teh stvari. Stvar pa se je posebno zaostila, ko je umrl ruski poslanik, ter je postal Kasini doyen diplomatskega zbora. Mlada grofica, ki je tedaj igrala gospodinjstvo v hiši ruskega poslanstva, polagala je mnogo važnosti na to, da bi igrala v diplomatskem zboru največjo ulogo... ali druge dame, ki niso bile nič kaj prepričane o resničnosti njene dostojanstva in ki se jim je zdela njena preteklost preveč temna, so ji povsod nasprotovale. Prišla je potem rusko-japonska vojska in kot posledica je premeščenje grofa Kasinija v Madrid. Ali v deželi ceremonij se ni mogla Margareta udomačiti, nji ni ugajala ona napetost, ki je vladala v tamošnjih krogih, zato je pa tudi kaj malo živela v Madridu, temveč je po cele mesece ostajala v Parizu, kjer se je učila pri najboljših učiteljih petja. Grof Kasini se je potem odpovedal diplomatski službi, ter živel v Parizu kot zasebnik s svojo adoptirano, ki se je vedno intenzivneje bavila s petjem. Grof Kasini je hotel to preprečiti, zato je odšel z Margareto v Petrograd, kjer je dosegel, da je bila sprejeta med dvorne dame ruske carice; toda dolgo časa ni ostala tukaj, pobeignila je iz Petrograda, pustila vse naslove in v Parizu nastopila na odru v omenjenih ulogah kot Margareta Kasini. Razna so domnevanja, kdo je ta dama, a pozitivnega se ne ve ničesar, po zadržanju pariških krogov je Margareta brzkone nezakonska hči prejšnjega ruskega carja Aleksandra IV.

Sumljivi znaki. Naš vremenski poročevalec je imel s svojo včerajšnjo prognozo — žal — izredno srečo. Etna močnejše bluje, po Saškem je bilo več potresov itd. Znaki vstrajajo.

Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda!

Najnovejša

telefonska in brzojavna poročila.

Potovanje kralja Petra.

(Brzjav posebnega dopisnika „Jutra“).

Belgrad, 2. aprila. O potovanju kralja Petra so dospela semkaj naslednja brzojavna poročila: Svistov 2. aprila. Kralj potuje na ruski vojni ladji. Do Galca je spremljal kraljevo ladjo parnik odposlanstva kralja Karla, ena rumunska torpiljarka in jahta donavske komisije, na kateri je bil srbski poslanik v Bukareštu Mihael Ristić, kontreadmiral Čerkavov itd. Mesto Galac in pristanišče v zastavah. — Somovit, 2. aprila. Kralja je pozdravil pri njegovem prihodu rumunski general Magurelo in prefekt Turn-somovitski. Kralj je odpotoval dalje in pride v Sofijo ob pol peti popoldne. — Carigrad, 2. aprila. Iz Carigrada je odpotovalo s posebnim vlakom sultanovo odposlanstvo, ki pozdravi kralja Petra na postaji Mustafapaša (ob bolgarski meji), kamor prispe kralj o polnoči. V Carigradu se pripravljaja srbskemu kralju sijajen sprejem. Vse mesto je že v zastavah, a časopisje priobčuje navdušene članke, v katerih se naglašja pristrčnost odnošajev med Turšk in Srbijo.

Češki deželni zbor.

Praga, 2. aprila. Češki klerikalni list „Čeh“ poroča, da namerava vlada poduzeti nove korake glede sklicanja češkega deželnega zbora, ki naj bi se sešel letos po Binkoštih k novemu zasedanju.

Rusko plemstvo proti Židom.

Petrograd, 2. aprila. Na kongresu vsega ruskega plemstva so razni govorniki zavzemali proti Židom najsovrstnejše stališče; večina govornikov se je zavzela za splošen pogrom proti židovskemu elementu v Rusiji. Z veliko večino so bile sprejete resolucije, da naj se deluje nato, da se izključijo Židi iz armade, visokih šol, da se ne jemlje iz židovskega prebivalstva več porotnika, sploh, da naj se Židje izključijo iz vseh javnih služb. Židovski listi ogorčeno protestirajo proti tem sklepom, ki so znak konzervativnega mišljenja ruskega plemstva.

Ogrske volitve.

Budimpešta, 2. aprila. Vlada stranka stoji vedno pred novimi ovirami glede novih volitev. Voditelja stranke grof Tisza in Khuen se ne moreta zediniti glede kandidatov. Tiszini kandidati so možje stare liberalne stranke, ki so odločni nasprotniki vsake demokratične volilne reforme; njegovi kandidati so nekdanji veliki župani, upravitelji komitatov, ki niso nič posebno priljubljeni v narodu; nasproti se pa o Khuenovih kandidatih ne ve še ničesar pozitivnega, a misli se, da bodo s svojim šefom Khuenom vred simpatizirali z novo volilno reformo. Splošno je položaj še jako nejasen.

Weiskirchner — dunajski župan.

Dunaj, 2. aprila. Kakor se zatrjuje v krščansko socialnih krogih bo izvoljen dunajskim županom sedanjim prvi podžupan dr. Neumayer, ki se pa že jeseni umakne Luegerjevemu kandidatu sedanjemu trgov. ministru Weiskirchnerju, ki se je odločil da izvrši Luegerjevo voljo.

Trgovinska pogodba med Rumunsko in Norveško.

Berlin, 2. aprila. Tukajšnji rumunski in norveški poslanik sta podpisala novo trgovinsko pogodbo med Rumunsko in Norveško.

Bosanski sabor.

Budimpešta, 2. aprila. Volitve v bosanski sabor se vrše v dnevih od 18 do 28 junija, a sabor se snide k zasedanju od 10—15 julija.

Antiklerikalni režim v Italiji.

Rim, 2. aprila. Z ozirom na vesti vatikanskih listov, da bo nova Luzzatova vlada začela takoj s strogo antiklerikalno politiko izjavlja nek član kabineta, da ima nova vlada mnogo važnejšega dela nego da bi začela s tako politiko. Nova vlada bo zasledovala strogo v zunanjih in notranjih zadevah politiko Tittonia in Giolittija.

Štrajk poštinih in železniških uslužbencev.

Pariz, 2. aprila. Poštini in železniški uslužbenci so na shodu v delavski borzi sklenili, da stopijo v generalni štrajk dne 13. tm. ako se ne ugotovi njih zahtevam.

Menelik živ — ali mrtev?

Pariz, 2. aprila. Semkaj je dospelo z dne 31. marca datirano pismo iz Abesinije, ki poroča, da je v deželi popolnoma mirno, da je prestolonaslednikova stranka zajela kraljico, o smrti Negaša Menelika pa ne poroča ničesar. kar je dokaz, da je bil Menelik ta dan, ko se je razglasilo, da je umrl, še živ. Danes se še ve, ako je Menelik živ ali mrtev.

Komunike mladočeške stranke.

Praga, 2. aprila. Izvrševalni odbor mladočeške stranke je izdal komunike na vse češke stranke, ki jih v njem pozivlje, da naj se združijo v boju proti sedanjemu nevzdržljivemu vladnemu režimu ministrskega predsednika barona Bienenrtha v skupno falango, ter naj se poslužujejo iste politike ter taktike v boju proti istemu. Sklicala se bo v najkrajšem času enketa zastopnikov čeških strank, ki se bodo posvetovali o skupni taktiki in nastopu češke delegacije v državnem zboru.

Srbski cerkveni kongres.

Budimpešta, 2. aprila. Izšel je cesarski dekret, ki se z njim sklicuje srbski cerkveni kongres na dan 29. t. m. v Sremskih Karlovcih. Ta kongres bo jako zanimiv, ker na njem dobi prvič večino srbska samostalna stranka nad srbskimi radikali.

Ameriški načrt turških železnic.

Carigrad 2. aprila. Stavbena komo sija železniškega ministrstva izjavlja, da so projekti ameriških družb glede turških železnic tehnično in finančno neizvedljivi.

Roosevelt v Neaplu.

Neapel 2. aprila. Danes fje semkaj dospel iz svojega potovanja bivši predsed-

nik združenih držav ameriških Roosevelt. Sprejet je bil z največjimi častmi.

Odpušeni častniki.

Atene, 2. aprila. Vlada je sklenila, da ne odpusti sramotno lonih častnikov iz službe, ki so provocirali zadnje nemire, temveč jih pozove, da prosijo prostovoljno za upokojenje.

Izbruh Etne.

Rim, 2. aprila. Etna bluje normalno, lava se še vedno vali proti mestu Borello, ki mu preti največja nevarnost.

Katania, 2. aprila. Lava se vali s hitrostjo deset kilometrov na uro naprej. Mesto Borello je v največji nevarnosti, meščanstvo se je že izselilo! Vsak trenotek se vrše procesije in javne molitve, a nevarnost je vedno večja.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. Najmanjši znesek 50 vin.

Okasion prodaja! Kostum za dame od K 8— naprej, krila od K 3— naprej, bluže od K 2— naprej. — Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Tržaskim gostom in vsem, ki prihajajo v Trst priporočam, da se poslužijo moje gostilne

„All' Ginasio“

v ulici Scuero nuovo št. 7, pri glavni pošti. Priznana izvrstna vina, izborna mrzla in gorka jedila, cene zmerne. — Preskrbim tudi prenočišča. — Za obilen obisk se priporoča udani **Hinko Kosič.**

Okasion prodaja! Otroče pralne obleke od K 1:50 naprej, otroče obleke iz blaga od K 4— naprej, klobuke za moške od K 2— naprej, klobuke za dečke od K 1— naprej. — Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Edino zastopstvo higien. oblačila za delo vseh poklicev: mantile za zdravnike in lekarnarje iz črnega satina K 7:15, mantile za trgovine iz plavega gradla K 5:40, mantile za trgovine iz sivega gradla K 6:10, sako-e za slaščičarne, pekarije in brivnice iz belega kepera K 4:60, mantile za slaščičarne, pekarije in brivnice iz belega kepera K 6:35, mantile za avtomobiliste, nepremočljive K 14:45, mantile za avtomobiliste iz satina K 7:55, mantile za kleti iz cvilha K 7:40. — Angleško skladišče oblek O. Bernatovič Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Prodajam fine nove „Elegie“ citre; cena dogovorno, naslov uprava „Jutra“.

Stanovanje s 3 sobami, kopalno sobo, stekleno verando, drugimi pritliklinami, vporabo dela vrta odda se takoj ali za majnikov termin. Vpeljana električna razsvetljava. — Kje, pove upravništvu.

Ohranjeno kolo se takoj kupi. Ponudbe pod „V. E.“ poštno ležeče Ljubljana.

Hôtel „Triglav“ na Jesenicah, v neposredni bližini kolodvora, strogo narodno podjetje. Lepe sobe, dobra kuhinja, izborna klet, zmerne cene. Potujočemu občinstvu se najtopleje priporoča: **Humer, hotelir.**

Dobro ohranjen pianino se cenó prodaja na Radeckega cesti št. 2, I. nadstropje.

Izlučen mlekar išče samostojne službe, ali v kaki večji mlekarni. Ponudbe pod „Mlekar“ poštno ležeče Prestranek-Notranjsko.

Dva gospoda iščeta stanovanje obstoječe iz dveh ali treh sob s pritliklinami za avgust. Pismene ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Sončna“.

Franjo Parkelj

lastnik reklamnega in plakaterskega podjetja.

Snaženje stanovanj in okenj.

Izvršuje vse v to stroko spadajoče dela in po točno zmernih cenah.

P. T.

Slavnemu občinstvu se vljudno naznanja, da se s 1. aprilom t. l. otvori, pred časom opuščena

restavracijo pri **Maliču**

ter bodo cenj. gostom gorka in mrzla jedila, kot tudi pristna vina in sveže pivo vsaki čas na razpolago.

K mnogobrojnem obisku vabi najvljudneje **restavrater.**

Zahvala.

Za vse izraze sočutja ob boleznih in smrti ljubljene soproge, matere oziroma stare matere, kakor tudi za darovane vence in častno spremstvo k zadnjemu počitku, izrekamo tem potom vsem najiskrenejšo zahvalo.

Žalujoča obitelj:

Fortuna - Pirc - Rapè.

Narodna delavska organizacija v Ljubljani

vljudno vabi na

družinski večer

ki ga priredi

na praznik, 4. aprila, v areni „Narodnega doma“.

SPORED:

1. Pozdrav.

2. Na smrt obsojeni.

Dramska slika iz življenja koroških Slovencev v treh dejanjih. Spisal Ksaver Meško.

3. Ker se je žene bal, ali morilci v Kravji dolini.

Burka v enem dejanju.

Pri družinskem večeru sodelujejo tamburaši.

Vstopnina prosta.

Prostovoljni doneski v korist vajenski skupini za izlet v Trst se hvaležno sprejemajo.

— Začetek točno ob 7. uri zvečer. —

Družinski večer se vrši pri pogrnjenih mizah.

Za obilni obisk se vljudno priporoča

veselični odsek N. D. O.

Modni salon

Ivana Schiller

Sv. Petra cesta šte. 31

priporoča lepo izbiro

damskih, dekliških in otroških klobukov.

Popravila točno in ceno. Žalmi klobuki vedno v zalogi.

Kavarna

,LEON‘

na Starem trgu št. 30

je kakor navadno

vso noč odprta.

V kavarni je na razpolago

električen klavir.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

Hotel in restavracija

„Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v :: neposredni bližini kolodvora. ::

Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zajamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
lastnik.

Kri! in okusno pijačo daje le dr. pl. Trnkoczyja sladni čaj pod imenom „SLADIN“! Pije se brez kave, čaja, kakao; z malo mleka in sladkorjem.

Moč! S tem prihranite 50% na denarju pri gospodarstvu. Kdor naroči najmanj 5 zavitkov po pošti v glavni zalogi lekarne pl. Trnkoczyja v Ljubljani (Kranjsko) dobi za 5 K 50 v franko.

Zdravje! To resno obvestilo potrjujejo mnoga brojna priznalna pisma.

50% prihranka! 1/4 paketa stane 50 v. Zahtevajte ga pri svojem trgovcu! Sladni čaj ni sladna kava, katere hranilna moč se deloma vsled žganja uniči!

Model 1910.

Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedajnosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejem koles v popravo, emajliranje in poniklanje.

- Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 9.

Vsi vešči strojepisci se strinjajo s tem, da je UNDERWOOD pisalni stroj najhitrejši in najtrpežnejši. Zato največ sijajnih priznanj.

Uverite se o tem, ter naložite svoj denar plodono z nakupom Underwood-a.

Ivan Perko

Ljubljana
Turjaški trg 4., II.

Modna trgovina

Josipina Podkrajšek

Ljubljana, Jurčičev trg šte. 2

najtopleje priporoča za pomladansko sezijo svojo bogato zalogo krasnih, najmodernejših bluz, čepic in spodnjih kril. Lepe predpasnike za dame in otroke. Najnovejši nakit za obleke, kakor čipke, vezene in posamentrije. — Perilo za dame in gospode. — Veliko izbero zavratnic, ovratnikov in manšetov. Nogavice in rokavice. Steznik po najnovejšem pariškem kroju itd. itd.

Najbolj varno naložen denar
je v slovenski
**mestni hranilnici
ljubljski.**

Stanje hranilnih vlog:
nad 37 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
nad 1 milijon kron.

Za varnost denarja je porok zraven rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in vso svojo davčno močjo. V to hranilnico vlagajo sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje hranilne vloge po $4\frac{1}{4}\%$ ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagatelj ne zaračuni.

Denar se lahko pošilja tudi po pošti. Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Posoja se na zemljišča po 5% obresti in proti amortizovanju posojila po najmanj $\frac{1}{4}\%$ na leto. Dolžnik more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako to hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje. Mestna hranilnica izdaja lične

domače hranilnike.

Priporočamo jih zlasti staršem, da z njimi navajajo otroke k varčnosti. — V podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov upeljala je ta slovenska hranilnica tudi

kreditno društvo.

Mestna hranilnica ljubljanska je v lastni palači
v Prešernovi, prej Slonovi (Elefantovi) ulici šte. 3.

Angleško skladišče oblek
O. Bernatovič
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5
prodaja
zaradi ogromne izbere konfekcije za
dame, gospode, deklice,
≡ dečke in otroke ≡
pod vsako ceno brez konkurence
O. Bernatovič.

Gostilničarji pozor!!

Gramofon-automati lastne sestave nikako tovarniško blago. Dobavljam **električne glasovirje** in **orchestrione** iz prve svetovne tovarne na mesečne obroke pod najugodnejšimi pogoji.

Brez konkurence glede trpežnosti in cene.

Plošče, potrebščine in popravila vseh glasbil preskrbuje vedno po najnižjih cenah

IVAN FRANZ

Marije Terezije cesta šte. 26
poleg nekdanje Koslerjeve pivarne (čez železniški prelaz.)

Kamnoseški izdelki iz marmorja za cerkvene in pohištvene oprave spominki iz marmorja, granita ali sijena, apno živo in ugašeno se dobi pri

ALOJZIJU VODNIKU

= Ljubljana =
Kolodvorska
ulica =

kamenarskem mojstru

FR. MALLY & dr.

parna opekarna in tovarna za rezano opeko
v Sr. Gamelnih pri Ljubljani.
Pisarna v Ljubljani, Resljeva cesta št. 2.

Priporoča zarezano opeko, strojni strešnik, zidno opeko na stroj itd. najboljše kakovosti v poljubni množini. Za trpežnost zarezane opeke I. in II. vrste se jamči najobširnejše.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

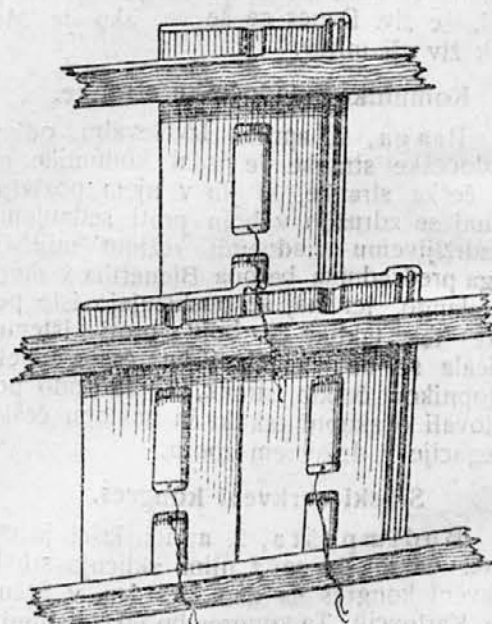
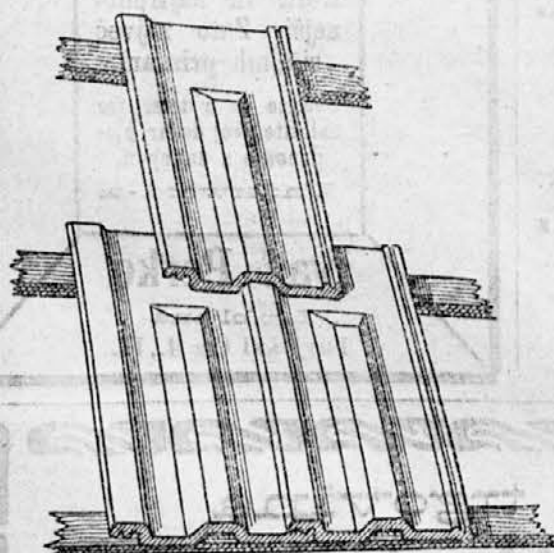
Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

Spretni zastopniki se iščejo.

Delniška glavica:
K 3,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 400.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.